

**Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta
Ta Hellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Coloniæ, 1685

Tomus Decimus-Octavus. Et erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur
in Capharnao, & cætera, & credidit ipse, & domus ejus tota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

Cana, superius diximus; sed non frustra
bis Iesus Canam proficiscitur. Proinde
vide, ne forte significet hoc duos in mun-
dum Servatoris nostri adventus: senel
quidem, ut convivas exhibaret; secundo
vero, ut morti proximum non Regis, sed
Reguli cuiusdam filium curaret. Erfor-
tatis Regulus erat Abraham, vel Jacob,
quorum filium populum existentem, cum
plenitudo gentium intraverit, servabit in
fine. Possumus etiam Filii Dei adventus
esse duo in anima: prior quidem vinum
suppeditanus ex aqua factum ad jucundita-
tem conviviantum; alter omnem reli-
ctam infirmitatem, & quicquid mortem
minatur, auferens. Nihil autem mirum est
Iesum multa pro salute multorum facere,
quandoquidem multa eorum, quæ gessit,
latent: quorun figura sunt reliqui inscri-
ptiloci. Bis Canam hanc proficiscitur,
sibi ipsi stabilens possessionem eorum qui
ex hac terra in Patrem per ipsum crede-
rent.

TOMUS DECIMUS.
OCTAVUS.

10b. 4. 46. *Et erat quidam Regulus, cuius filius insir-
53. mabatur in Capernaum, & cetera, &
credidit ipse, & domus
ejus tota.*

Non admodum usitatum invenimus apud Judæos Reguli nomen: unde neque quantum ad historiam cogitatione assequimur, quis sit iste Regulus, & cuius Regis sit cognominis. Itaque similior existimabit Regulum hunc hominem esse aliquem Herodis Regis. Rursus a ter huic similis dicturus est ē Cæsaris domo hunc fuisse Regulum, tum temporis aliquid in Judæa exigentem, tractante invenire neque enim aperte invenitur, quod fuerit Judæus, quoniam non sequitur indigenam eum fuisse illorum locorum, coquod filius suus in Capharnaœ ægrotabat. Ostenditur autem illi^o dignitas etiam ex hoc, quod illi descendenti occurrisse dicuntur servi, dicentes filium ipsius vivere: plurim enim numero servi dicuntur. Habeat igitur historia ut luber, elegantiusque se habeat Reguli filius juxta Servatoris vocem hora septima liberatus à febri, domusque ejus tota credat. At age pro virili nostra vestigemus, cuius rei nota esse possit hic Regulus, & filius ejus. Magnum igitur Regem, cuius civitas vera Hierosolyma sunt, & Regem regnantium peregrinatio profectum ad regnum longinquam accipiendo sibi regni causa, & redeundi, & venientem Regem alium neminem scimus, nisi dicen-

COMMENTARIA IN JOHANNEM.

253

Li 3 Chti-

τοῦ αὐτοῦ γνωμένων κατατάχεες. ἐγὼ δὲ νομίζω ότι πάντα ταῦτα προχρήσις οὐ μετα-
πεπλανήσανται.

COMMENTARIA IN JOHANNEM.

259

μεταβολλοντας ἐπὶ τῷ Βέλτιον εἰς τὴν ζεῦς τὴν επι-
μητικήν, ὡς τὸν θεόν οὐκέτι πόλεις, ηγέρη θεόν εἰ-
κεντορού πολλούν ἐργάζεται τὰ πρᾶγματα τὸν ζεῦς.
Ἐγὼ δέ τοι μηδέποτε ποτέ τὸν Βασιλίκον· ἐπειδὴ μη
μητρία καὶ οἰκεῖα ιδεῖται, ἀλλὰ μη πιστεύοντες
διαπέμψομεν τὸν δύναμεας τὰς φερεῖς πολι-
χαλον τὸν Βασιλίκον μηδὲ μόνον. Τοῦ προτὸν αὐτὸν οὐδὲν
κατέβη εἰς τὸ Χαροκόπειον τὸν νότον τοῦ παιδιά, οὐδὲ
ταπεῖται τὸν ενοποιεῖται. ἀλλὰ τὸ παιδίον κατέ-
βιβλεῖνται οὐ πρὸς τὸν μοναχὸν τὸν Βασιλίκον περέ-
ιττα· δεῖχνα γὰρ τὸν οὐρανὸν τὸν σωτηρι-
καντα περιόδου τοῦ παιδιοῦ δεσμευτέλει αὐτὸν το-
τούς, καὶ πιπίλης ὡν Βέλτεων οἱ λέγουν· εοικε
τὸν Βασιλίκον οἱ πρεσβύτεροι λέγουν τὸν θηλυκόρον,
ἴσως εἰ αὐτὸς ἐβασιλέψει τὸν αὐτὸν, οὐδὲ
θεὶς τὸ μητρόν αὐτὸν καὶ φρέσκαρχον εἴη τὸν
Βασιλίαν, Βασιλίκος ἀνομάλοθι, εἰσοντες μηκόρος
τὸν Βασιλίες τὸν καθολικὸν Βασιλίεων τετα-
γμένον μηκόρον Βασιλέως, τὸν εἰς καθολι-

A factum fuisse, immutatas in melius in Christi adventu: adeo ut quædam integræ urbes, vel etiam gentes commodius quam multi habuerint, quæ ad Christum pertinent. Et profecto juxta hanc intelligentiam nihil absurdum erit, ut ad Regulum dicatur: *Nisi signa, & prodigia lob. 4.4. videritis, non credetis.* Potest autem & de potentia Dei Regulus obsecrare, profectus ad ipsum, ut descendat ad locum infirmitatis filii, & medeatur agrotanti: sed non omnino descendisse, opus est ad filium Reguli febricitantem: sufficit enim illud: *Filius tuus vivit*, dictum ad salutem filii, quippe cum efficax sit sermo, efficiensque eorum omnium, quæ velit loquens. Videtur autem Heraclœn dicere Regulum mundi Opificem; quod & ipse imperium haberet in subditos sibi: sed quod parvum, & temporarium est ipius regnum, nominatum fuisse Regulum, veluti parvum quendam Regem, ordinatum à Rege universali: filium vero ejus in urbe Capharnao existentem interpretatur illum esse, qui sit in humiliiori parte mediterratis juxta mare, hoc est in ea parte quæ conjuncta est materia: inquitque quod servus ipius homo infirmus existens, hoc est non secundum naturam se habens, in ignorantia, & peccatis fuerit: deinde quod dicitur à Judæa in Galilæam, exposuit pro eo quod est à superna Judæa. Nescio quomodo autem motus in ea verba: *Erat enim morturus*, existimat subverti eorum opinionem qui animam immortalem ponunt; eodem conjici existimans tum animam, tum corpus, & interire ingehennâ: nec immortalem esse existimat Heraclœn animam, sed apte habentem ad salutem, ipsam esse dicens incorruptibile illud, quod induit incorruptibilitatem; & mortale, quod induit immortalitatem, cum mors ipsius animæ abforpta fuerit in vitioriam. Ad hæc illud etiam: *Nisi signa, & prodigia videritis, non credetis*, dici inquit proprio ad talem personam, quæ per opera, & per sensum naturam habeat obediendi, non autem credendi per rationem. Hoc etiam: *Descente, priusquam moriatur filius meus*, dictum fuisse putat, eo quod mors quam lex infert (nempe lege insufficiente propter peccata) sit finis. Antequam igitur perficte moriatur filius propter peccata, eget Pater solo Servatore, ut opem filio ferat, hoc est talis naturæ. Præterea verba illa: *Filius tuus vivit*, interpretatus est dicta tuisse à Servatore propter modestiam; quoniam non dixerit: *Vota*, neque ostenderit seipsum præstítisse illi vitam. Dicit etiam quod

Matth
12.
15.1.2.

Kk yato-

Ma
8, 1

8. Centurionis, qui dixit: Domine non sum iudicenus, ut sub te etum meum intres, sed tantum dic verbum, & sanabitur puer meus; propter quod inquit ad ipsum: Vade, & ut credidisti fiat tibi. Observavimus autem utrosque agrotantes in Capharnaou fuisse, scil. Regulifilium, & Centurionis servum. Quin focus etiam Petri prostrata, febri labrabat in Caphatnao, cuius manus cum at tigislet prostrata sanavit, adeo ut creeta ministaret illi: & hi quidem die

ἥς ἀψάλμος τὸ χειρὸς ἴαστο τὸ Βεβλημένιον, ὡς ἐρεθίσαις ἀγανακτεῖν αὐτῷ. Εἶτι μή-
γαν-

ημέρας ἐτεροπύρων ἐν καθηγείαιν. ὁ καθηγείαιν. ὁ
μὴ τῷ βασιλικῷ οὐσίᾳ ὥσπερ ἐθόρυβος, ὁ τῷ
εὐανταρχῷ ποὺς, καὶ τῷ πέτρᾳ πενθερῷ
πρὸ τὸν ὄντας. ὁ Ιησος ὁ χριστός, καὶ τὸ ματ-
θημα, τὸ καθηγεῖαιν προσηγκαν αὐτῷ δια-
μονημένοις πολλές, καὶ ἐξέβαλε τὸ πνεύμα-
τον τοῦ, καὶ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας ἐτε-
ροπύρων. Βρεχόντος ἐνιαυτοῦ πατέρος θερα-
πίαν, οὐ πέποι πάχον. οὐδὲ ὁ Ιησος,
βρεχόντος, οὐ ἐλάττοντος ὅτες, δακρυώσας γρά, καὶ
ἐκεῖστος κακῶς, τὸ ημέρας τετεροπύρων
φιλοπηπόντος δὲ Κωνσταντίνου τὰς πάτερας ἔνθα-
τοντον οὐ δέσμενοι θεραπείας. καὶ ομοιώσιον
ἐν πάσι πάτοις ἀλλὰ γένοντα ομοιάς οὐτοῦ εἰς τὰ
σὲ τὰς κάμηντας. διον τῷ Καμαρέα ομοιό-
μον λέγοντο. πάντας ἀδρας ἔχεις, καὶ νῦν οὐ ἔ-
χεις τὰς εἴσι τὰς ἀνταρχάς
την φύσιν. Θεραπεύοντα προφήτης εἰ συ, τοῖς
τε πολιταῖς λέγει· δεύτερος, δεύτερος ἀνθρώποις οὐ
εἴπει μητέ πάντας οὐτοῖς εἴπειν, μητέ γάρ τοις οὐ
λέγεις; τετραπληγέντος δὲ ἐτὰς λόγες αὐτῷ,
τοῦ, καὶ σῆς οὐ, καὶ τοῦ οὐ πετραγένοντος
λέγοντο. ταῦτα γὰρ μόναν τὸ πολεμαντικόν
εἴπειντον τὰς βασιλεῖς εὐρύστες κα-
τὰ βρεχούντας καρπάδες τὸ πάντα, τούτοις
γαλροῖς ἐνλόγουσι λέγοντον. τὰς καρπάδες τὸ
πάντα τοις φέροντο· εἴπει πρὸς τοῦ· ταῦτα δὲ πά-
λιν δεύτερον ομοιόντον ἐποίησαν οἱ ιησοῦς, καὶ ταῦτα
λέγοντο, ὅτι εἴδαντο περιπάτησαν, καὶ τὸ ομοιόντον
αναγένεσιν, ὀπαρεῖσθαι τῷ· εἴναι μητέ ομοιάς καὶ
τέρτιοι ιδεῖτε, καὶ μητέ πατέρους· πολλαχός δὲ
τὸ ομοιόντον καρπάδες τὸ περιπάτησαν ιδεῖτε,
οὐ τούτοις εἴδαντο περιπάτησαν, καὶ σπέσσοντο τὸ ου-
νιθεῖαν, τεμαχίσιον τοῦ, καὶ ταῦτα ανθρώποις
γνώσαντο τέρτιοι οὐ μάλιστας τὸ πολεμαντικόν
λέγοντας τερτιάρους πατέρας τὸ ουνιθεῖαν
καὶ τέρτιον πατέρα τὸ γνωμένα, ομοιάς λέγε-
δε. διόπερ καὶ εἴπει τὸ μητέ πατραδόξων τοῦ
πάντα τὸ ομοιόντον εὐεισικούν. οὐτοντας περὶ τοῦ
γράμματος λέγεται ταῦτα τὸ θεόντεν τὰς πάτερας. πέτ-
ρημένατο τὸ σύρκον ὑμάνταν πάντα δέσμενον,
τὸ πετραγένετο τὸ σύρκον τὸ ἀκροεύσιας ὑμῶν,
καὶ εἴτη εἰς ομοιόντον θεραπεύεις αὐτὰ μέσον εἴτης
εἴμαι· εἰδαντος δὲ μόνα τὸ περιπάτησαν ανομίαθεν,
λέγοντο εἴπειν τὸ πατραδόξον γνώμενον εἰ τῷ
γράφει, δημητρίου ομοιόντον, τὸ σύμβολον εἴτερον,
πατέρα τὸ αισθητόν γενθεμένον· οὐδὲ εἴστερον λέγοντον εἴτερον, εἴτη.

Fars 11.

Kk 2 digum

digium fecisse Jesum, vel Mosen (ut ita dicam) vel aliquem Sanctorum. Quando igitur edocemus à Scriptura oportere quaretrae cuius signum sit id, quod factum est, dicitur: *Hoc autem rursus secundum segnatum fecit Iesus*: quando autem Regulo seu probro datur, quod creditur non sit absque visione prodigiorum, non amplius dicitur: *Nisi signa videritis, non credetis*: non enim signa facta invitant ad credendum, in quantum signa sunt, si contingat, ut signum non sit etiam prodigium: sed dicitur: *Nisi signa, & prodigia videritis, non credetis*: vobis quidem creditibus propter prodigium, nobis autem præter hoc etiam honorem illi deferentibus propter illud, cuius illud est signum. Quare autem in septuagimo septimo Psalmo: *Sicut depositum in Aegypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos*, utrum subiecto necne differant signa, & prodigia; an eadem in quantum signa sunt, facta sint in Aegypto, cum ipsa etiam Aegyptus ad intelligibilia quadam reducatur; in quantum autem prodigia, facta sint in campo Taneos; cum alioquin prodigia, in quantum prodigia, neque campus Taneos, in quantum est campus Taneos, allegoriam capiant. Quin etiam prodigia in quantum signa sunt, sensu anagogico agent, & campus Taneos, in quantum est Aegyptus. Ceterum hoc in loco finiemus etiam decimomoctavum tomum continentem explanationem eorum, quæ sunt à principio usque ad septimum iterum Jesu: nam primum Bethara profiscitur, cum baptizatur apud Jordanem; secundo profectus Canam Galilæam ex aqua vinum fecit; tertio Capharnaum descendit, & congruit, ut ubi sunt ægroti, descendat; quarto Hierosolymam redit; quinto comoratur cum Discipulis in terra Iudeæ; sexto in Samaria apud fontem docuit, quæ pro viribus indagavimus; septimo denuo profiscitur Canam Galilæam in sequentibus vero, Deo dante, differemus de his, quæ ab ipso facta sunt Hierosolymis in die festo Iudeorum.

Pf. 77.12.

A Σασσαθὲ ἀν τέτο τὸ πέρας πεποικένα τὸ μέσον
ἡ Φέρε ἐπίπν μασσά, ἡ Λικα τὸ ἄλιον
μὴν σῶς διδασκομένη στό τὸ ζεῦφι διη-
ζητεῖ το, εἰσπρίνεται τὸ γεγνημένον, οὐτε
τέτο τὸ πάσιν δεύτερον ομιλεῖ εἰπεῖν
οὐτε τὸ οὐδὲτον διηπεινον τοιούτον
πιεστόντων κωνές τῆς Σείας τὸ περιβόλευον τούτο
το λέγεται. Εάν μὴ ομιλεῖ ιδότε, εἰ μὴ πιεσ-
τε. Εἰ γο τὸ ομιλεῖ μνόματα προκαλεῖται
τὸ πιεστόν, οὐ προΐσται, εἰν, εἰν πάλι το
B ομιλεῖ μὴ τούτο κατ τέρατο, ἀλλα· εἴν μη ομι-
λεῖ κατ τέρατο ιδότε, εἰ μὴ πιεστότε, ωρμή
πιεστότον εἴτε τὸ περιβόλευον, ηρμῆ δὲ αρι-
τέτο κατ μία το, εἴ τοτε ομιλεῖ, εἰπειλέ-
των αὐτοῦ. Ζητήσον δε τὸ διδασκομένον τούτο
μη ψαλμῷ. οὐ θέτο εἰν αγρόθινον το ομιλεῖ
αὐτοῦ, κατ τὸ τέρατο αὐτοῦ εἰν πεδίον Κίρεων,
πιεστον τῷ πατερικένιον διαβολον το ομιλεῖ,
κατ τέρατο, η τὸ αὐτὸν οὐ μη ομιλεῖ εἰν γα-
γνεν εἰν αγρόθινοι, εἰ διπτού τῆς αγρόθινοι.
C γραμένης εἴσι Λικα νομοί, εἰ δέ τέρατο, εἰ πεδίον
Κίρεων, εἴτε περιστάτων τὸ τέρατο, εἴτε τὸ πε-
δίον πάνεως, εἰ πεδίον Κίρεων, ἀλλοργονικόν,
ἀλλα κατ τὸ τέρατο, η ομιλεῖ εἰν διπτού αγ-
γωνής, κατ τὸ πεδίον πάνεως, οὐ αγρόθινοι. αν-
τοῦ δὲ κατεπιπάντωρον κατ τὸ τετρακιδώνιο
γομον οὐδείκουντα διηρητον τὸ μέσον τὸ μέσον
μην δέχεται εἰσιδημίας τούτον. προτον μη-
δον εἰν Βαθαρά πάντα τοιούτον βαθητέ-
μην το. δεύτερον δε το κατα τῆς καλ-
λαις ηθρητότο τὸ οὐδεν εἶνον πᾶς. ηγέτη
D εἰς τὸ καφαρναύμ καταβαίνει, κατ αρμόδιο
γε στατικαίνει τοις αδειησταῖς τετρα-
τον εἰς ιεροσόλυμα ανέρχεται. πάντοιο εἰς
τὸ ιερον γῆν συνδιατείβει τοις μελιτοποιοι.
έκπον εἰν τῇ Σαμαρείᾳ πάντη τη πηγή τοις ιακώδει
εἰδιδασκεν, εἰ κατά δύναμιν εἴσηγαντο. κατ εἰδ-
δομον εἰν κανάπη τῆς γαλιλαίας δεύτερον το. εἰ
δε τῷ ξένη, θεού διδότε, διαλύψεμεν π-
ει τοι εἰν τῷ ξένη τοιδαίον εἰν ιεροσόλυμοι
E πεπραγμέναν αυτῷ κατηγορέαν.

λατρεύειν ὁ Θεός τετταρεικαὶ Νησιῶν, πεντεκαιδέκατος, ἐπιτάξεις Θεοῦ, ἵππος καιδέκατος, καὶ ἑπτακαιδέκατος.